

ชนิดของสัตว์เลื้อยคลานในสังคมป่าดิบแล้งและป่าเต็งรังของสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อม

สะแกราช จังหวัดนครราชสีมา

REPTILE SPECIES IN DRY EVERGREEN AND DRY DIPTEROCARP FORESTS OF SAKAERAT ENVIRONMENTAL RESEARCH STATION, NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

นัฐกานต์ สุตనันท์^{1/}* วิรยุทธ์ เลาหะจินดา^{1/}

Natthakan Suttanon^{1/}* Virayuth Lauhachinda^{1/}

ABSTRACT

The study of reptile species in Dry evergreen and dry dipterocarp forests of Sakaerat Environmental Research Station, Nakhon Ratchasima Province was carried out during October 2007 to September 2008. The field survey were made monthly in two different forest types by using two methods : (1) direct searching method and (2) pitfall and drift fence trap. The objective of this study is to collect of reptile species diversity in two different forest types and in different seasons. The result from the study, then, will be used as basic information for conservation and management of reptiles species at Sakaerat. The study found 65 species (2 orders, 12 families, and 46 genera) ; 48 species in dry evergreen forest and 45 species in dry dipterocarp forest, 61 species in rainy season and 38 species in dry season. The similarity index of reptile species between these two forest types was 60.22 which was slightly low due to the difference of the ecological characteristics and the forest structure of the two forest types. The similarity index of reptile species between the two seasons was 68.68 which was also slightly low due to the increasing of humidity and amount of food in rainy season. Malayan dwarf gecko is a new record distribution in Sakaerat. Red-headed lizard, Eastern banded bow-fingered gecko and Northern forest crested lizard were the most and year round reptile species found whereas Yunnan dwarf gecko, Smooth-backed parachute gecko and Diard's blind snake, for examples, were the least reptiles species found during the study period.

บทคัดย่อ

การศึกษาระดับชนิดของสัตว์เลื้อยคลานในสังคมป่าดิบแล้งและป่าเต็งรังของสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช จังหวัดนครราชสีมา ดำเนินการระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.2550 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ.2551 เก็บข้อมูลภาคสนามทุกเดือนจากสังคมป่า 2 ประเภท ด้วยวิธีการสำรวจ 2 วิธี คือ (1) เดินสำรวจโดยวิธีค้นหาตัวโดยตรง และ (2) การวางกับดักหลุม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระดับชนิดของสัตว์เลื้อยคลานในสังคมป่าต่างประเภทและในฤดูกาลต่างกัน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการอนุรักษ์และการวางแผนจัดการสัตว์เลื้อยคลานในพื้นที่สะแกราช การศึกษาพบสัตว์เลื้อยคลานจำนวน 65 ชนิด (2 อันดับ 12 วงศ์ และ 46 สกุล) โดยพบในป่าดิบแล้งจำนวน 48 ชนิด และในป่าเต็งรังจำนวน 45 ชนิด พบในฤดูฝนจำนวน 61 ชนิดและในฤดูแล้งจำนวน 38 ชนิด ค่าตัวชี้ความคล้ายคลึงของชนิดสัตว์เลื้อยคลานในสังคมป่า 2 ประเภทมีค่าร้อยละ 60.22 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าที่ได้รับรายงานเนื่องจากความแตกต่างกันที่ชัดเจนของลักษณะทางนิเวศวิทยา

^{1/}ภาควิชาสัตว์วิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, e-mail: sticky_wl26@hotmail.com

และโครงสร้างของป่าทั้ง 2 ประเภท และค่าดัชนีความคล้ายคลึงของชนิดสัตว์สัตว์เลี้ยงคลานในฤดูฝนและฤดูแล้งมีค่าร้อยละ 68.68 ซึ่งมีค่าค่อนข้างน้อยอาจเนื่องมาจากความชื้นและอาหารที่เพิ่มขึ้นในฤดูฝน ชนิดที่เป็นการแพร่กระจายใหม่ของพื้นที่ คือ จิงโจ้เขางสูงลาย ชนิดที่พบมากและพบตลอดทั้งปี ตัวอย่างเช่น กิ้งก่าหัวแดง ตุ๊กแกป่าตะวันออก กิ้งก่าเก้าเหนื้อ และสัตว์เลี้ยงคลานชนิดที่พบน้อย ตัวอย่างเช่น จิงโจ้เขางสูงยูนนาน ตุ๊กแกบินทางหัก งูดินใหญ่อินโดเจน

คำนำ

สัตว์เลี้ยงคลานเป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังที่ค่อนข้างลุกมองข้ามและไม่เข้าใจในด้านความสำคัญต่อระบบ生นิเวศ ปัจจุบันสัตว์กลุ่มนี้มีการพบรarity ใหม่อย่างต่อเนื่อง (Ota & Nabhitabhata, 1991; Honda *et al.*, 1997; Hikida *et al.*, 2002; Chuaynkern *et al.*, 2005) และขณะเดียวกันก็ถูกคุกคามอย่างมาก (IUCN, 2008) เนื่องจากการนิยมบริโภค (วิโรจน์, 2525) และการขายเพื่อเป็นสัตว์เลี้ยง (Shepherd & Nijman, 2008) แม้ว่าในปัจจุบันนี้การศึกษาเกี่ยวกับสัตว์กลุ่มนี้ในประเทศไทยได้มีผลงานการศึกษาเผยแพร่อง威名เรื่อยๆ แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมในทุกสาขาวิชา

สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราษเป็นพื้นที่ที่มีสภาพนิเวศที่ค่อนข้างจำเพาะและพบว่ามีการพบรarity ใหม่หรือการกระจายใหม่ของสัตว์เลี้ยงคลานจากในพื้นที่เพิ่มจากที่เคยศึกษาในอดีต ซึ่งแสดงให้เห็นอีกทางหนึ่งของความหลากหลายในพื้นที่ ดังนั้นถ้ามีการศึกษาอย่างต่อเนื่องจะทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อความก้าวหน้าในด้านอนุกรรມวิชาและเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนงานการวิจัยในระดับต่อไปด้วยหรือแบ่งอื่น อีกทั้งยังใช้เป็นข้อมูลสำหรับการจัดการและการอนุรักษ์สัตว์เลี้ยงคลานในพื้นที่และประเทศไทย

อุปกรณ์และวิธีการ

การเก็บข้อมูลชนิดสัตว์เลี้ยงคลานในสังคมป่าเต็งรังและป่าดิบแล้งของสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราษ ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.2550 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ.2551 ใช้ 2 วิธี คือ (1) การเดินสำรวจตามเส้นทางตัวแทนของสังคมป่า 2 ประเภท จำนวน 4 เส้นทาง เพื่อค้นหาตัวสัตว์โดยตรง (direct searching method) โดยเดินสำรวจในเวลากลางวันและกลางคืน หรือใช้ข้อมูลจากกร่องรอยและหลักฐานของตัวสัตว์ที่สามารถระบุชนิดได้ เช่น คราบ ชาด เป็นต้น บันทึกชนิด เวลาที่พบพฤติกรรม ขณะพบ เพศ วัย ขนาด และสังคมป่าที่สำรวจ และ(2) การใช้หลุมกับดัก (drift fence pitfall trap) สังคมป่าละ 7 จุด ที่ดัดแปลงจาก Corn *et al.* (1994) นอกจากนั้นยังสำรวจอกพื้นที่ที่กำหนดและใช้รถยนต์วิ่งตามถนนเพื่อหาจำนวนชนิดเพิ่มเติม เก็บข้อมูลภาคสนามทุกเดือน ๆ ละ 4-5 วัน จำแนกชนิดสัตว์เลี้ยงคลานโดยเทียบกับผลงานของ Taylor (1963 & 1965) Cox (1991) Cox *et al.* (1998) และไพบูลย์ (2547) และโดยการเปรียบเทียบตัวอย่างซึ่งจำแนกชนิดไว้แล้วจากภาควิชาสัตววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อมูลอินเตอร์เน็ต (Internet)

การวิเคราะห์ข้อมูล

คำนวณหาค่าดัชนีความคล้ายคลึงของสัตว์ (Similarity index) โดยอาศัยข้อมูลการพบ และไม่พบ (Sorensen, 1948) ของสัตว์เลือยค่าเฉลี่ยของแต่ละชนิดในพื้นที่แต่ละแห่ง และถูกผลแต่ละถูกผล โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$\text{ค่าดัชนีความคล้ายคลึงกัน (QS)} = [2C / (A+B)] \times 100$$

เมื่อ QS คือ ความคล้ายคลึงกันของสัตว์ A คือ จำนวนชนิดสัตว์ที่พบใน A

B คือ จำนวนชนิดสัตว์ที่พบใน B C คือ จำนวนชนิดสัตว์ที่พบใน A และ B

พื้นที่ศึกษา

สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช ตั้งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางอยู่ระหว่าง 280 - 762 เมตร จุดที่ตั้งสถานีอยู่ประมาณเดือนรุ่งที่ 14 องศา 30 ลิปดาเหนือ เดือนแรกที่ 101 องศา 55 ลิปดาตะวันออก อยู่ในเขตภูมิอากาศแบบฝนเขตร้อน (tropical rain climate) รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดทั้งปีของพื้นที่ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2550 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2551 เท่ากับ 30.3 และ 21.5 องศาเซลเซียส ตามลำดับ โดยอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดในเดือนเมษายน พ.ศ. 2551 เท่ากับ 35.4 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2551 เท่ากับ 16.1 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนรวมเฉลี่ยรายปี 82.1 มม. โดยปริมาณน้ำฝนรวมสูงสุดพบในเดือนกันยายน พ.ศ. 2550 เท่ากับ 171.3 มม. และปริมาณน้ำฝนรวมต่ำสุดพบในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 เท่ากับ 0.0 มม. เปอร์เซ็นต์ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทั้งปี เท่ากับ 90 โดยเปอร์เซ็นต์ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุดเป็นเดือนกันยายน พ.ศ. 2550 เท่ากับ 96 และความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่ำสุดเป็นเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2551 เท่ากับ 84 สภาพป่าปกคลุมด้วยสังคมป่าที่สำคัญ 2 ชนิด ได้แก่ ดิบแล้ง (dry evergreen forest) และป่าเต็งรัง (dry dipterocarp forest) (สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช, 2551) ซึ่งระหว่างการศึกษามีไฟเข้าในสังคมป่าเต็งรังในเดือนเมษายน พ.ศ. 2551

ผลและวิจารณ์

ชนิดสัตว์เลือยค่าเฉลี่ย

จากการสำรวจในสังคมป่าดิบแล้งและป่าเต็งรังของสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2550 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2551 พบรสัตว์เลือยค่าเฉลี่ยทั้งหมด จำนวน 2 อันดับ 12 วงศ์ 46 ชนิด (ตารางผนวกที่ 1) วงศ์ที่สำรวจพบจำนวนชนิดมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ วงศ์

พิมอ่อน (Family Colubridae) จำนวน 24 ชนิด 15 สกุล วงศ์ตุ๊กแก (Family Gekkonidae) จำนวน 11 ชนิด 7 สกุล และวงศ์กิ้งก่า (Family Agamidae) จำนวน 6 ชนิด 4 สกุลตามลำดับ

1. ชนิดสัตว์เลื้อยคลานกับสังคมป่า

สัตว์เลื้อยคลานที่สำรวจพบในแต่ละสังคมป่ามีจำนวนชนิดแตกต่างกัน โดยพบสัตว์เลื้อยคลาน ในสังคมป่าดินแล้งจำนวนทั้งหมด 48 ชนิด (35 สกุล 11 วงศ์) กิตเป็นร้อยละ 73.85 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด ซึ่งเป็นชนิดที่พบเฉพาะสังคมป่าดินแล้งจำนวน 20 ชนิด กิตเป็นร้อยละ 30.77 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด ในสังคมป่าเต็งรังพบจำนวนทั้งหมด 45 ชนิด (36 สกุล 11 วงศ์) กิตเป็นร้อยละ 69.23 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด ซึ่งเป็นชนิดที่พบเฉพาะสังคมป่าเต็งรังจำนวน 17 ชนิด กิตเป็นร้อยละ 26.15 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และสัตว์เลื้อยคลานที่พบแพร่กระจายได้ทั้ง 2 สังคมป่าจำนวน 28 ชนิด (22 สกุล 9 วงศ์) กิตเป็นร้อยละ 43.08 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และค่าความคล้ายคลึงของชนิดในทั้ง 2 สังคมป่ามีค่าร้อยละ 60.22 และพบชนิดที่เป็นการแพร่กระจายใหม่ในพื้นที่ คือ จิงจากเขางสูงลาย (*Hemiphyllodactylus typus*) โดย Nabhitabhata *et al.* (2004) รายงานการแพร่กระจายในพื้นที่จังหวัดตราด นราธิวาส ตรัง และระนอง ขณะที่ Nabhitabhata & Chanard (2005) รายงานการแพร่กระจายในพื้นที่จังหวัดตราด ยะลา ยะไข่ ยะลา

สังคมป่าทั้ง 2 ประเภทค่อนข้างแตกต่างกันอย่างชัดเจนในด้านชนิดพันธุ์ไม้และภัยพาพทำให้มีสัตว์เลื้อยคลานที่พบเป็นชนิดแตกต่างกันร้อยละ 50 และเมื่อว่าบางชนิดสามารถแพร่กระจายได้ทั้ง 2 สังคมป่า แต่เนื่องจากปัจจัยบางประการ เช่น เต่าแಡง (*Cyclemys dentata*) ที่มีนิสัยอาศัยและหากินในน้ำจะพบการแพร่กระจายในสังคมป่าดินแล้ง เพราะป่าดินแล้งมีอ่างเก็บน้ำและลำห้วยที่มีน้ำตลอดทั้งปี ส่วนในสังคมป่าเต็งรังเต่าแಡงจะแพร่กระจายไปได้เฉพาะถูกฝันที่มีน้ำในลำห้วย

สัตว์ชนิดที่เด่นเนื่องจากจำนวนครั้งและจำนวนตัวที่พบในสังคมป่าดินแล้ง ได้แก่ ตุ๊กแกป่าตะวันออก (*Cyrtodactylus intermedius*) เพราะพบทุกเดือน และพบเฉพาะในป่าดินแล้ง แต่จากรายงานพบการแพร่กระจายของตุ๊กแกป่าตะวันออกในป่าดินชื้นและสวนยางพารา (ณรงค์ฤทธิ์, 2546) แต่ไม่มีรายงานการพบในป่าเต็งรัง สัตว์ที่เด่นอีกชนิดคือ กิงก่าแก้วเหนือ (*Calotes emma alticristata*) เพราะพบทุกเดือน เมื่อว่ากิ้งก่าแก้วเหนือแพร่กระจายได้ทั้ง 2 สังคมป่าแต่พบในป่าดินแล้งมากกว่าในป่าเต็งรังและในพื้นที่รอยต่อของป่าดินแล้งกับป่าเต็งรัง และกิงก่าแก้วเหนือที่พบในป่าเต็งรังและในป่ารอยต่อส่วนมากเป็นกิ้งก่าวัยอ่อนที่แพร่กระจายออกไป

สัตว์ชนิดที่เด่นเนื่องจากจำนวนครั้งและจำนวนตัวที่พบในสังคมป่าเต็งรัง ได้แก่ กิงก่าหัวแดง (*Calotes versicolor*) เพราะพบทุกเดือน เมื่อว่ากิ้งก่าหัวแดงแพร่กระจายได้ทั้ง 2 สังคมป่าแต่พบในป่าเต็งรังมากกว่าในป่าดินแล้งและในพื้นที่รอยต่อของป่าดินแล้งกับป่าเต็งรัง และกิงก่าหัวแดงที่พบในป่าดินแล้งและในป่ารอยต่อส่วนมากจะพบในพื้นที่ที่ค่อนข้างเปิดโล่ง

2. ชนิดสัตว์เลี้ยงคลานกับถุงคุก

การศึกษาได้แบ่งช่วงถุงคุกโดยใช้พื้นฐานของปริมาณน้ำฝนที่ 100 มม. (ศศิธร, 2551) และแบ่งเป็น 2 ถุงคุก คือ ถุงคุกน้ำมาก (ช่วงน้ำมาก) กับถุงคุกแห้ง ซึ่งช่วงเวลาการศึกษาจากข้อมูลปริมาณน้ำฝนของสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราษตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ.2550 ถึงกันยายน พ.ศ.2551 ช่วงถุงคุกน้ำได้แก่ เดือนตุลาคม พ.ศ.2550 กับช่วงเดือนเมษายน ถึงกันยายน พ.ศ.2551 (7 เดือน) และช่วงถุงคุกแห้งตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2550 ถึง มีนาคม พ.ศ.2551 (5 เดือน) แต่ในช่วงถุงคุกน้ำเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2551 มีปริมาณน้ำฝนรวมน้อยกว่า 100 มม. คือ 46.3 มม. ซึ่งข้อมูลปริมาณน้ำฝนรวมย้อนหลัง 10 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ.2551 พบว่า สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราษมีถุงคุกน้ำตั้งแต่เดือนมีนาคม หรืออาจล่าช้าเป็นเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนตุลาคม และจะมีช่วงที่ฝนทึบช่วงในเดือนเมษายนหรือเดือนกรกฎาคม

2.1 ชนิดสัตว์เลี้ยงคลานในถุงคุกน้ำ

สัตว์เลี้ยงคลานที่พบในถุงคุกน้ำมีจำนวนทั้งหมด 61 ชนิด (45 สกุล 12 วงศ์) คิดเป็นร้อยละ 93.85 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และเป็นชนิดที่พบเฉพาะถุงคุกน้ำ 27 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 41.54 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด จากชนิดที่พบในถุงคุกน้ำแยกตามสังคมป่าได้ คือ พนในสังคมป่าดิบแล้งจำนวน 46 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 70.76 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และเป็นชนิดที่พบเฉพาะในป่าดิบแล้งจำนวน 18 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 27.69 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด ในสังคมป่าเต็งรังพบจำนวนทั้งหมด 42 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 64.61 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และเป็นชนิดที่พบเฉพาะในป่าเต็งรังจำนวน 15 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 23.07 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และสัตว์เลี้ยงคลานที่แพร่กระจายในป่าทึบ 2 ประเภทจำนวน 28 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 43.07 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด

2.2 ชนิดสัตว์เลี้ยงคลานในถุงคุกแห้ง

สัตว์เลี้ยงคลานที่พบในถุงคุกแห้งมีจำนวนทั้งหมด 38 ชนิด (28 สกุล 10 วงศ์) คิดเป็นร้อยละ 58.46 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และเป็นชนิดที่พบเฉพาะถุงคุกแห้ง 4 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 6.15 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด จากชนิดที่พบในถุงคุกแห้งแยกตามสังคมป่าได้ คือ พนในสังคมป่าดิบแล้งจำนวน 23 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 35.38 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และเป็นชนิดที่พบเฉพาะในป่าดิบแล้งจำนวน 9 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 13.84 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด ในสังคมป่าเต็งรังพบจำนวนทั้งหมด 22 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 33.84 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และเป็นชนิดที่พบเฉพาะในป่าเต็งรังจำนวน 9 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 13.84 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด และชนิดที่พบแพร่กระจายในป่าทึบ 2 ประเภทในถุงคุกแห้ง จำนวน 20 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 30.76 ของจำนวนชนิดที่สำรวจพบทั้งหมด

สัตว์เลือยคลานที่พบทั้ง 2 ฤดูกาลจำนวน 34 ชนิด และฤดูฝนกับฤดูแล้งมีค่าดัชนีความคล้ายคลึงร้อยละ 68.68 ซึ่งแตกต่างกันเกือบร้อยละ 50 และความแตกต่างค่อนข้างชัดเจนในช่วงรอยต่อระหว่างฤดูกาล กล่าวคือ ในเดือนตุลาคม 2550 (ปลายฤดูฝน) พบร 23 ชนิดส่วนในเดือนพฤษภาคม 2551 (ปลายฤดูแล้ง) พบร 15 ชนิด และในเดือนกุมภาพันธ์ 2551 (ปลายฤดูแล้ง) พบร 17 ชนิด ส่วนในเดือนมีนาคม 2551 (ปลายฤดูแล้งต่อฤดูฝน) พบร 26 ชนิด และจะเป็นกลุ่มสัตว์เลือยคลานที่มีจำนวนชนิดแตกต่างในแต่ละฤดูเป็นสัดส่วนมากกว่าสัตว์เลือยคลานกลุ่มอื่น รวมทั้งพบในฤดูฝนเป็นจำนวนนิ่มมากกว่าในฤดูแล้ง ซึ่งุหลาชnid ได้พบเฉพาะฤดูฝน อาจเนื่องจากอาหารเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะุหลาชnid กินสัตว์สะเทินน้ำสะเทิน และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดนี้มีขนาดตัวเล็ก (Pough *et al.*, 2004; Marks *et al.*, 2006) ซึ่งสัตว์สะเทินน้ำสะเทินจะออกจากริมแม่น้ำหรือแม่น้ำตื้นๆ หรือในช่วงฤดูฝน เพราะถึงช่วงฤดูสีบพันธุ์ (Heyer, 1973; จาเรจินต์, 2531; Duellman & Trube, 1994 ; ไสว และ กัลยาณี, 2544)

3. ชนิดสัตว์เลือยคลานกับจำนวนตัวที่พบ

สัตว์เลือยคลานที่พบจำนวนตัวมากที่สุดและพบตลอดทั้งปี คือ กิ้งก่าหัวแดง โดยพบมากในป่าเต็งรังในเดือนสิงหาคมกับในเดือนกันยายนและส่วนมากเป็นกิ้งก่าหัวแดง โดยพบมากในป่าอุ่นร้อนเดือนมิถุนายน หรือในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม (Radder & Shanbhag, 2004) รองลงมาคือ ตุ๊กแกเป้าตามวันออก โดยพบมากที่สุดในเดือนสิงหาคมและพบร จำนวน ใกล้เคียงกันเกือบตลอดทั้งปี ยกเว้นเดือนกรกฎาคมที่พบเพียง 2 ตัว อาจเนื่องจากความชื้นสัมพัทธ์ที่ลดต่ำลงตั้งแต่ปลายเดือนธันวาคมถึงเดือนกรกฎาคมจึงเป็นปัจจัยทำให้พบตุ๊กแกเป้าตามวันออกจำนวนน้อย ในเดือนกรกฎาคม และกิ้งก่าแก้วหนีอ พ奔มากในป่าดินแล้งในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน

สัตว์เลือยคลานที่พบส่วนมากเป็นชนิดที่พบจำนวนตัวน้อย หรือเป็นชนิดที่พบได้เฉพาะสังคมป่า หรือเป็นชนิดที่พบเฉพาะฤดูกาล ซึ่งอาจเนื่องจากความต้องการจำเพาะหรือปัจจัยทางด้านนิเวศ ทำให้มีการแพร่กระจายแคบ หรือแพร่กระจายกว้างเฉพาะฤดูกาล ยกตัวอย่าง จิ้งเหลนด้วงปักชงชัย (*Davewakeum miriamae*) งูดินบ้าน (*Ramphotyphlops braminus*) งูดินใหญ่อินโดจีน (*Typhlops diardi*) ซึ่งเป็นชนิดที่ส่วนมากอาศัยอยู่ใต้ดินหรือใต้กองเศษชาติพืช หรือบางชนิดมีขนาดตัวเล็กทำให้มีโอกาสพบน้อยกว่าชนิดที่มีขนาดตัวใหญ่กว่า เช่น กลุ่มจิงโจ้ในสกุลจิงโจ้เขางู (Genus *Hemiphyllodactylus*) เป็นต้น หรือบางชนิดมีสีสันกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เช่น ตุ๊กแกบินหางหยก (*Ptychozoon lionotum*) และกิ้งก่าหน้อยทางยาว (*Takydromus sexlineatus ocellatus*) เป็นต้น

4. ชนิดสัตว์เลือยคลานกับสถานภาพปัจจุบัน

สัตว์เลือยคลานที่พบจำนวนได้เป็น 4 กลุ่มตามการจัดสถานภาพของ Nabhitabhata & Charnard (2005) คือ (1) ชนิดที่มีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ (Endanger) มี 1 ชนิด ได้แก่ เต่าเหลือง

(*Indotestudo elongata*) (2) ชนิดที่มีสถานภาพเป็นชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น (Endemic) มี 2 ชนิด ได้แก่ ตุ๊กแก่ป่าดงพญาเย็น (*Cyrtodactylus angularis*) และจิ้งจกหินเมืองกาญจน์ (*Gehyra lacerata*) (3) ชนิดที่มีสถานภาพใกล้ถูกลุกคุกคาม (Near Threatened) มี 5 ชนิด ได้แก่ ตุ๊กแก่ป่าตะวันออก จิ้งเหลนด้วงปักชงชัย งุปล้อง hairy hawd (Calliophis maculiceps) ตะ瓜ด (*Varanus bengalensis*) และเยี้อีสาน (*Leiolepis reevesii rubritaeniata*) และ (4) ชนิดที่มีสถานภาพเป็นกังวลน้อย (Least concern) มี 57 ชนิด เช่น กิ้งก่าเขานามสั้น (*Acanthosaura crucigera*) ตุ๊กแกบินหางหยัก จิ้งจกเขา สูงยุนนาน (*Hemiphyllodactylus yunnanensis*) จิ้งเหลนลายอินโดจีน (*Lipinia vittigera*) งูดินป้าน งูท่างมะพร้าวคำ (*Coelognathus flavolineatus*) งูคอหัวน้ำลายสามเหลี่ยม (*Sibynophis triangularis*) งูหัวสมิงคลา (*Bungarus candidus*) งูกะปะ (*Calloselasma rhodostoma*) และงูเขียวหางไห่มห้องเขียว (*Popeia popeiorum*) เป็นต้น

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการสำรวจในสังคมป้าดินແลงແປ້ເຕັ້ງຮັງຮວ່າງເດືອນຕຸລາຄມ 2550 ຄື່ງເດືອນກັນຍາຍນ 2551 ພບສັຕິວເລື່ອຍຄລານຈຳນວນທີ່ໜົມດ 2 ອັນດັບ 12 ວັດສ 46 ສກຸລ 65 ຜົນດ ແລະພບໃນສັງຄມປ້າດິນແລ້ງ 48 ຜົນດ ເປັນຜົນດທີ່ພບເຄພາະໃນປ້າດິນແລ້ງຈຳນວນ 20 ຜົນດ ໃນສັງຄມປ້າເຕັ້ງຮັງພບຈຳນວນທີ່ໜົມດ 45 ຜົນດ ແລະເປັນຜົນດທີ່ພບເຄພາະໃນປ້າເຕັ້ງຮັງຈຳນວນ 17 ຜົນດ ແລະສັຕິວເລື່ອຍຄລານທີ່ພບແພຣ່ກະຈາຍໄດ້ໃນປ້າທີ່ 2 ປະເທດຈຳນວນ 28 ຜົນດ ທີ່ສັຕິວເລື່ອຍຄລານທີ່ພບໃນປ້າດິນແລ້ງແລ້ງໃນປ້າເຕັ້ງຮັງມີຄ່າດ້ວຍຄວາມຄລ້າຍຄລືງຮ້ອຍລະ 60.22

ສັຕິວເລື່ອຍຄລານທີ່ພບໃນຄຸດຟັນມີຈຳນວນທີ່ໜົມດ 61 ຜົນດ (45 ສກຸລ 12 ວັດສ) ແລະເປັນຜົນດທີ່ພບເຄພາະຄຸດຟັນ 27 ຜົນດ ພບໃນສັງຄມປ້າດິນແລ້ງຈຳນວນ 46 ຜົນດ ເປັນຜົນດທີ່ພບເຄພາະໃນປ້າດິນແລ້ງຈຳນວນ 18 ຜົນດ ແລະໃນສັງຄມປ້າເຕັ້ງຮັງພບຈຳນວນທີ່ໜົມດ 42 ຜົນດ ເປັນຜົນດທີ່ພບເຄພາະໃນປ້າເຕັ້ງຮັງຈຳນວນ 15 ຜົນດ ແລະສັຕິວເລື່ອຍຄລານທີ່ແພຣ່ກະຈາຍໃນປ້າທີ່ 2 ປະເທດຈຳນວນ 28 ຜົນດ ສ່ວນສັຕິວເລື່ອຍຄລານທີ່ພບໃນຄຸດຟັນແລ້ງມີຈຳນວນທີ່ໜົມດ 38 ຜົນດ (28 ສກຸລ 10 ວັດສ) ແລະເປັນຜົນດທີ່ພບເຄພາະຄຸດຟັນແລ້ງ 4 ຜົນດ ພບໃນສັງຄມປ້າດິນແລ້ງຈຳນວນ 23 ເປັນຜົນດທີ່ພບເຄພາະໃນປ້າດິນແລ້ງຈຳນວນ 9 ຜົນດ ແລະໃນສັງຄມປ້າເຕັ້ງຮັງພບຈຳນວນທີ່ໜົມດ 22 ຜົນດ ເປັນຜົນດທີ່ພບເຄພາະໃນປ້າເຕັ້ງຮັງຈຳນວນ 9 ຜົນດ ແລະຜົນດທີ່ພບແພຣ່ກະຈາຍໃນປ້າທີ່ 2 ປະເທດໃນຄຸດຟັນແລ້ງ ຈຳນວນ 20 ຜົນດ ທີ່ສັຕິວເລື່ອຍຄລານທີ່ພບທີ່ 2 ຄຸດຟັນຈຳນວນ 34 ຜົນດ ຄຸດຟັນ ແລະໃນຄຸດຟັນແລ້ງມີຄ່າດ້ວຍຄວາມຄລ້າຍຄລືງຮ້ອຍລະ 68.68

ຜົນດສັຕິວເລື່ອຍຄລານທີ່ພບຈຳນວນຕົວມາກທີ່ສຸດແລະພບຕລອດທີ່ປີ ຄື່ອ ກິ່ງກ່າວໜັດ ໂດຍພບນາກໃນປ້າເຕັ້ງຮັງ ຮອງລົງມາຄື່ອ ຕຸ້ກແກ່ປ້າຕະວັນອອກ ທີ່ພບເຄພາະໃນປ້າດິນແລ້ງ ແລະກິ່ງກ່າວໜັດໜູ້ອ ທີ່ພບນາກໃນ

ป้าคิบແຕ່ງ ແລະສັຕິວເລື່ອຍຄລານທີ່ພບຈຳແນກໄດ້ເປັນ 4 ກລຸ່ມຕາມສຕານພາພປ່າຈຸບັນ ຄືອ (1) ຂນິດທີ່ມີສຕານພາໄກລ໌ສູງພັນຫຼຸ ມີ 1 ຂນິດ (2) ຂນິດທີ່ມີສຕານພາເປັນຂນິດພັນຫຼຸເລີພະດິນ ມີ 2 ຂນິດ (3) ຂນິດທີ່ມີສຕານພາໄກລ໌ຄຸກຄຸກາມ ມີ 5 ຂນິດ ແລະ (4) ຂນິດທີ່ມີສຕານພາເປັນກັງລັນນ້ອຍ ມີ 57 ຂນິດ

ຫັ້ນເສນອແນະ

1. ຄວາມມີກາຣີສຶກຍາຄວາມໜາກຊົນດອງສັຕິວເລື່ອຍຄລານໃນຮະບາຍາແລະຕ່ອນເນື່ອງເພື່ອຄູກາຮເປີ່ຍນແປລງຂອງຂນິດຄວນຄູ່ໄປກັບກາຣີສຶກຍາປັງຈັງແວດລ້ອມທີ່ເປີ່ຍນແປລງໄປໃນພື້ນທີ່

2. ຄວາມມີກາຣີສຶກຍາເປົ້າຍນເຖິງຂນິດຂອງສັຕິວເລື່ອຍຄລານຮ່ວງພື້ນທີ່ທີ່ຄູກຮບກວນຫຼືເຂົ້າລຶ່ງໄດ້ຈ່າຍກັບພື້ນທີ່ທີ່ຄູກຮບກວນນ້ອຍຫຼືໄມ່ຄູກຮບກວນຫຼືເຂົ້າລຶ່ງໄດ້ຍາກເພື່ອສຶກຍາພລກຮະບາຍທີ່ອ່າງເກີດຈາກກາຮເຂົ້າໃໝ່ໂບໜ້າໃນພື້ນທີ່ ແລະ ໂດຍແລ້ພະກັບຂນິດທີ່ໄກລ໌ສູງພັນຫຼຸ

ຄໍານິຍາມ

ກາຣີສຶກຍາຮັ້ນນີ້ສໍາເລົ່າໄດ້ຕາມວັດທຸນປະສົງຈາກກາຮສັນນຸນແລະຂ່າຍເຫຼືອຈາກນຸ້ມຄລ່າຍຄນີ້າພເຈົ້າຂອບຄຸນຫວ່ານ້າທັກຍືນ ອາຫວາມ ຫວ່ານ້າສຕານວິຈີຍສິ່ງແວດລ້ອມສະແກຣາຊທີ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືອ ແລະ ຂໍານວຍຄວາມສະດວກໃນທຸກດ້ານຮ່ວງເກີນຂໍ້ມູນ ຂອບຄຸນອາຈາຣຍຸຕີ ທັກຍືນຮຽນ ສໍາຫັກກາຮຊ່າຍເກີດຈາກກາຮເຂົ້າໃໝ່ໂບໜ້າໃນພື້ນທີ່ ແລະ ໂດຍແລ້ພະກັບຂນິດທີ່ໄກລ໌ສູງພັນຫຼຸ

ເອກສາຮອ້າງອີງ

ຈາຮຸຈິນຕໍ່ ນກີຕະກັງ. 2531. ສັຕິວສະເທິනນໍ້າສະເທິນບກ. ອົງກາຣີກໍາຄຽວສກາ, ກຽງເທັມຫານຄຣ. ພຣົງຄ່າຖານ໌ ສຸປປາກາຣ. 2546. ຄວາມໜາກຊົນດ ແລະ ຄືນທີ່ອູ່ຢ່າສ້າຍຂອງສັຕິວສະເທິນນໍ້າສະເທິນບກ ແລະ ສັຕິວເລື່ອຍຄລານໃນອຸທຍານແໜ່ງຫາດີນໍ້າຕກພລິວ ຈັງຫວັດຈັນທນຽມ. ວິທານີພັນບປະລຸງຍາໂທ, ມາຫວິທາລັກເກມຕະກາສຕ່ຣ.

ໄພນູລູຍ໌ ຈິນຕຸກລ. 2547. ຟູພິນໃນປະເທດໄທຍ. ສຳນັກພິມພົມຕິຫນ. ກຽງເທັມຫານຄຣ. ວິໂໂຈນ໌ ນຸຕພັນຫຼຸ. 2525. ສັຕິວເລື່ອຍຄລານແລະ ຄຣິ່ງບກຄຣິ່ງນໍ້າທີ່ມີແນວໂນ້ມຈະສູງພັນຫຼຸ. ວາຮສາຮສັຕິວປ່າເມືອງໄທຍ. 3 (2) : 62-69.

ຄືທຣ ໄກສິນ. 2551. ຄວາມໜາກຊົນດແລະ ໂຄງສໍາຮ້າງສັງຄມຂອງມດບຣິເວັນສຕານວິຈີຍສິ່ງແວດລ້ອມສະແກຣາຊ ຈັງຫວັດຄຣາຮສົມາວິທານີພັນບປະລຸງຍາໂທ, ມາຫວິທາລັກເກມຕະກາສຕ່ຣ.

ສຕານວິຈີຍສິ່ງແວດລ້ອມສະແກຣາຊ. 2551. ຂໍ້ມູນທີ່ໄປຂອງສຕານວິຈີຍສິ່ງແວດລ້ອມສະແກຣາຊ. ແລ້ວທີ່ມາ :

<http://www.tistr.or.th/sakaerat/index.php>, 9 ຕຸລາຄມ 2551

ໄສວ ວັງໜ່າ ແລະ ກໍລາຍາສື່ ນຸ້ມເກີດ. 2544. ສັຕິວມີກະຄູກສັນໜັກທີ່ຄູກຮບກວນຕາຍໃນພື້ນທີ່ເບຕຣກຍາ-ພັນຫຼຸ ສັຕິວປ່າເນາຂ່າງຖານ, ນ. 103-117. ໃນ ພລງວິຈີຍແລະ ຮາຍງານຄວາມກ້າວໜ້າງນວິຈີຍ ປະຈຳປີ 2544, ສ່ວນພລິຕໍ່ອ ກຣູງເທັມ.

- Chuaynkern, Y., J. Nabhitabhata, C. Inthara, M. Kamsook & K. Somsri. 2005. A new species of the Water skink *Tropidophorus* (Reptilia: Squamata: Scincidae) from Northeast Thailand. **The Thailand Natural History Museum Journal.** 1 (2): 165-175.
- Corn, P. S. 1994. Straight-line drift fences and pitfall traps. pp. 109-117. In Heyer WR, Donnelly MA, McDiarmid RW, Hayek LC, Foster MS, editors. **Measuring and monitoring biological diversity: Standard methods for amphibians.** Smithsonian Institution Press, Washington.
- Cox, M.J. 1991. **The Snakes of Thailand and Their Husbandry.** Krieger publishing Company, Florida.
- Cox, M. J., P. P. van Dijk, J. Nabhitabhata & K. Thirakhupt. 1998. **A Photographic Guide to Snakes and Other Reptiles of Thailand and South-East Asia.** Asia Books Co., Ltd, Bangkok.
- Duellman, W.E. & Trueb, L. 1994. **Biology of amphibians.** London: The Johns Hopkins Press.
- Heyer, W. R. 1973. Ecological Interactions of Frog Larvae at a Seasonal Tropical Location in Thailand. **Journal of Herpetology.** 7 (4): 337-361.
- Hikida, T., N.L. Orlov, J. Nabhitabhata & H. Ota. 2002. Three new depressed-bodied water skinks of the genus *Tropidophorus* (Lacertilia: Scincidae) from Thailand and Vietnam. **Current Herpetology.** 21: 9-23.
- Honda, M., J. Nabhitabhata, H. Ota & T. Hikida. 1997. A new species of *Dibamus* (Squamata: Dibamidae) from Thailand. **Raffles Bulletin of Zoology.** 45: 276-279.
- IUCN. 2008. **IUCN Red list of threatened species 2008.** International Union for the Conservation of Nature (IUCN) , Gland, Switzerland. Available Source: www.iucn.org, August 20, 2008 .
- Marks, R., P. Pauline, C. Rewa, J. A. Cruz, L. Weir, B. Herrington, C. Jenkins, C. Peterson & R. Babb. 2006. **Amphibians and Reptiles.** Available source: <ftp://ftp-fc.sc.egov.usda.gov/WHMI/WEB/pdf/TechnicalLeaflets/Amphibians%20Reptiles.pdf>, October 3, 2008.
- Nabhitabhata, J., T. Chan-ard & Y. Chuaynkern. "2000"2004. **Checklist of Amphibians and Reptiles in Thailand.** Office of Environmental Policy and Planning, Bangkok.
- Nabhitabhata, J. & T. Chan-ard. 2005. **Thailand Red Data: Mammals, Reptiles and Amphibians.** Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning. Bangkok.
- Ota, H. & J. Nabhitabhata. 1991. A new species of *Gekko* (Gekkonidae: Squamata) from Thailand. **Copeia.** 1991: 503-509.
- Pough, F. H., R. M. Andrews, J.E. Cadle, M. L. Crump, A.H. Savitzky & K.D. Wells. 2004. **Herpetology.** Prentice Hall, New Jersey.
- Radler, R. S. & B. A. Shanbhag. 2004. Factors influencing offspring traits in the oviparous multi-clutched lizard, *Calotes versicolor* (Agamidae). **Journal of Biosciences** 29 (1) : 105-110.
- Shepherd, C. R. & V. Nijman. 2008. **Pet Freshwater Turtle and Tortoise Trade in Chatuchak Market, Bangkok, Thailand.** TRAFFIC Southeast Asia, Petaling Jaya, Malaysia.
- Sorensen T. 1948. A method of establishing groups of equal amplitude in plant sociology based on similarity of species and its application to analyses of the vegetation on Danish commons. **Biologiske Skrifter / Kongelige Danske Videnskabernes Selskab.** 5 (4): 1-34.

Taylor E. H. 1963. The lizards of Thailand. **The University of Kansas Science Bulletin** 44 (14) : 687-1077.

_____ 1965. The serpent of Thailand and adjacent waters. **The University of Kansas Science Bulletin** 45 (9) : 609-1096.

ตารางผนวกที่ 1 รายชื่อชนิด ข้อมูลการพบในสังคมป่าดิบแล้งกับป่าเต็งรังและการพบในฤดูฝนกับฤดูแล้งของสัตว์เลื้อยคลาน ระหว่างเดือนตุลาคม 2550 ถึงเดือนกันยายน 2551 ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ป่าดิบแล้ง		ป่าเต็งรัง		
		ฤดูฝน	ฤดูแล้ง	ฤดูฝน	ฤดูแล้ง	
1. อันดับกึ่งก่าและรุ้ง (Order Squamata)						
1.1 วงศ์ก่า (Family Agamidae)						
1. กิ้งก่าเขาหนามสั้น	<i>Acanthosaura crucigera</i>	1	0	0	0	
2. กิ้งก่าเก้าเหลือ	<i>Calotes emma alticristata</i>	1	1	1	1	
3. กิ้งก่าหัวสีฟ้า	<i>Calotes mystaceus</i>	1	0	1	1	
4. กิ้งก่าหัวแดง	<i>Calotes versicolor</i>	1	1	1	1	
5. กิ้งก่าบินปีกส้มจันทบูรรณ์	<i>Draco maculatus haasei</i>	1	0	0	0	
6. แม็กสาน	<i>Leiolepis reevesii rubritaeniata</i>	0	0	1	1	
1.2 วงศ์ตุ๊กแก (Family Gekkonidae)						
7. ตุ๊กแกป่าดงพญาเย็น	<i>Cyrtodactylus angularis</i>	1	1	1	0	
8. ตุ๊กแกป่าดงวันออก	<i>Cyrtodactylus intermedius</i>	1	1	0	0	
9. จิ้งจกคินลายจุด	<i>Dixonius siamensis</i>	1	1	1	1	
10. จิ้งจกหินเมืองกาญจน์	<i>Gehyra lacerata</i>	1	0	1	1	
11. จิ้งจกหินตีขาจ	<i>Gehyra mutilata</i>	1	1	1	0	
12. ตุ๊กแกบ้าน	<i>Gekko gecko</i>	1	1	1	1	
13. จิ้งจกหางหวาน	<i>Hemidactylus frenatus</i>	1	0	1	1	
14. จิ้งจกหางแบนเล็ก	<i>Hemidactylus platyurus</i>	1	0	1	1	
15. จิ้งจกเขาสูงมลาย	<i>Hemiphyllodactylus typus</i>	0	0	1	1	
16. จิ้งจกเขาสูงยunnanensis	<i>Hemiphyllodactylus yunnanensis</i>	0	1	0	0	
17. ตุ๊กแกบินหางหยัก	<i>Ptychozoon lionotum</i>	1	0	0	0	
1.3 วงศ์กึ่งก่าน้อยหางยาว (Family Lacertidae)						
18. กิ้งก่าน้อยหางยาว	<i>Takydromus sexlineatus ocellatus</i>	0	0	1	1	
1.4 วงศ์จิงเหลน (Family Scincidae)						
19. จิ้งเหลนด้วงปักชงชัย	<i>Davewakeum miriamae</i>	1	0	1	0	
20. จิ้งเหลนหางยาว	<i>Eutropis longicaudata</i>	1	1	1	0	
21. จิ้งเหลนบ้าน	<i>Eutropis multifasciata</i>	1	1	1	1	
22. จิ้งเหลนหลากลาย	<i>Eutropis macularia</i>	1	1	1	1	

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ป้าดินแล้ง		ป่าเต็งรัง	
		ฤดูฝน	ฤดูแล้ง	ฤดูฝน	ฤดูแล้ง
23. จิ้งเหลนลายอินโดจีน	<i>Lipinia vittigera</i>	1	1	0	0
24. จิ้งเหลนเรียวท้องเหลือง	<i>Riopa bowringii</i>	1	1	1	1
25. จิ้งเหลนดินจุดดำ	<i>Scincella melanosticta</i>	1	1	0	0
26. จิ้งเหลนดินคงพญาเย็น	<i>Scincella reevesii</i>	1	1	0	0
27. จิ้งเหลนภูเขาเกี้ยดเรียบ	<i>Sphenomorphus maculatus</i>	1	1	1	0
1.5 วงศ์ทึ่ย (Family Varanidae)					
28. ตะกวด, แelan	<i>Varanus bengalensis</i>	1	0	0	1
1.6 วงศ์พิมอ่อน (Family Colubridae)					
29. งูเขียวหัวจิ้งจก	<i>Ahaetulla prasina prasina</i>	1	0	1	0
30. งูเขียวบนอน	<i>Boiga cyanea</i>	1	0	0	0
31. งูเมะตะงา	<i>Boiga multomaculata</i>	0	0	1	0
32. งูเสี้ยวหางม้าเล็ก	<i>Boiga siamensis</i>	1	0	1	0
33. งูเขียวพระอินทร์	<i>Chrysopela ornata ornatissima</i>	0	0	1	0
34. งูทางมะพร้าวคำ	<i>Coelognathus flavolineatus</i>	1	0	0	0
35. งูสายม่าน geledd ใต้ต้าใหญ่	<i>Dendrelaphis subocularis</i>	0	0	1	1
36. งูปล้องจนวนอินเดีย	<i>Dryocalamus davisonii</i>	1	1	1	0
37. งูสร้อยเหลือง	<i>Lycodon capucinus</i>	0	1	0	0
38. งูปล้องจนวนลาว	<i>Lycodon laoensis</i>	1	0	0	0
39. งูปล้องจนวนบ้าน	<i>Lycodon subcinctus subcinctus</i>	1	0	1	0
40. งูป่าแก้วลายกระ	<i>Oligodon cinereus</i>	0	0	1	0
41. งูป่าแก้วลายแต้ม	<i>Oligodon fasciolatus</i>	0	0	1	1
42. งูอัดไทย งูอัดหลังลาย	<i>Oligodon taeniatus</i>	0	0	1	1
43. งูสิงทางลาย	<i>Ptyas mucosus</i>	0	0	1	0
44. งูคอขี้วันหัวลายสามเหลี่ยม	<i>Sibynophis triangularis</i>	1	1	0	0
45. งูปิ่ง	<i>Enhydris plumbea</i>	0	0	1	0
46. งูหมอก	<i>Psammodynastes pulverulentus</i>	1	0	1	0
47. งูลายสามเสี้ยวหัววันคำ	<i>Rhabdophis nigrocinctus</i>	1	1	0	0
48. งูลายสามคอแดง	<i>Rhabdophis subminiatus</i>	1	0	0	0
49. งูลายสอสوان	<i>Xenochrophis flavipunctatus</i>	1	0	1	0
50. งูลายสอใหญ่	<i>Xenochrophis piscator piscator</i>	1	1	0	0
51. งูกินทากเกล็ดสัน	<i>Pareas carinatus</i>	0	0	0	1
52. งูกินทากหุ่นขาว	<i>Pareas margaritophorus</i>	1	0	0	0
1.7 วงศ์งูเห่า (Family Elapidae)					
53. งูทับสมิงคลา	<i>Bungarus candidus</i>	1	0	1	0
54. งูปล้องหวายหัวคำ	<i>Calliophis maculiceps</i>	0	0	0	1

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	ป้าดินแล้ง		ป่าเต็งรัง	
		ฤดูฝน	ฤดูแล้ง	ฤดูฝน	ฤดูแล้ง
55. งูเห่าพื้นพิษสยาม	<i>Naja siamensis</i>	0	0	1	0
56. งูง่อง	<i>Ophiophagus hannah</i>	1	0	0	0
1.8 วงศ์งูเหลือม (Family Pythonidae)					
57. งูเหลือม	<i>Python reticulatus reticulatus</i>	1	0	0	0
1.9 วงศ์งูดิน (Family Typhlopidae)					
58. งูดินธรมดา, งูดินบ้าน	<i>Ramphotyphlops braminus</i>	0	0	1	0
59. งูดินใหญ่อินโดจีน	<i>Typhlops diardi</i>	1	0	0	0
1.10 วงศ์งูเขียวหางไหเมี้ย (Family Viperidae)					
60. งูกะบะ	<i>Calloselasma rhodostoma</i>	0	0	1	1
61. งูเขียวหางไหเมี้ยท้องเหลือง	<i>Cryptelytrops albolabris</i>	0	0	1	0
62. งูเขียวหางไหเมี้ยต้าไต	<i>Cryptelytrops macrops</i>	1	1	1	0
63. งูเขียวหางไหเมี้ยท้องเขียว	<i>Popeia popeiorum</i>	1	0	1	0
2. อันดับเต่า(Order Testudines)					
2.1 วงศ์เต่าน้ำจืด (Family Bataguridae)					
64. เต่าเมดง	<i>Cyclemys dentata</i>	1	1	1	0
2.2 วงศ์เต่าบก (Family Testudinidae)					
65. เต่าเหลือง, เต่าเพ็ก	<i>Indotestudo elongata</i>	1	0	1	1
รวม		46	23	42	22

หมายเหตุ ; 1 คือ ข้อมูลการพบ

0 คือ ข้อมูลการไม่พบ